

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206293
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112206293.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa X., zastúpeného H. proti odporcovi G., za účasti vedľajšieho účastníka C., zastúpeného Y., o zaplatenie 379,50 Eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. augusta 2013, č.k. 22C/206/2012-72, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p o t v r d z u j e .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 47,56 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 16,53 Eur od 12.03.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 29,37 Eur od 12.04.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 1,66 Eur od 12.05.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 51,95 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám Y. I. T.. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh je sčasti dôvodný. Konštatoval, že nárok navrhovateľa vyplýva z postúpenej pohľadávky a dohodnutého zmluvného vzťahu medzi účastníkmi. Odporca porušil svoje povinnosti, ku ktorým sa zmluvne zaviazal tým, že nezaplatil navrhovateľovi poplatky za poskytnuté služby vyúčtované odporcovi faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11.03.2009 na sumu 16,53 Eur (497,98 Sk), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11.04.2009 na sumu 29,37 Eur (884,80 Sk) a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11.05.2009 na sumu 1,66 Eur (50,01 Sk), spolu v sume 47,56 Eur. Odporca neuhradil faktúry v lehote ich splatnosti, preto ho súd zaviazal okrem žalovanej istiny aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 16,53 Eur od 12.03.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 29,37 Eur od 12.04.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 1,66 Eur od 12.05.2009 do zaplatenia, odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti uvedenej v jednotlivých faktúrach, podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania je stanovená v súlade s ust. § 3 Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 07.12.2007, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že súdu prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok, aj abstraktná kontrola zmluvy podľa ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. (účinného od 01.03.2010), s cieľom vylúčiť zo života ľudí nepríjemné podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a naplniť ciele článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS a postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Uviedol, že ak by súd v danom prípade priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie práva Európskej únie na ochranu práv spotrebiteľov. Zákaz používania zmluvnej pokuty, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemožno vysloviť ani čiastočnú neplatnosť uvedenej zmluvnej pokuty. Plnenie z takejto podmienky navyše zakladá

bezodôvodné obohatenie. Zmluvnú pokutu, uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania, nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Z týchto dôvodov súd právo na zaplatenie zmluvnej pokuty 331,94 Eur, vrátane úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 12.09.2010 do zaplatenia navrhovateľovi nepriznal a návrh v tejto časti zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď dôvodil, že v danom prípade si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie istiny v sume 379,50 Eur s príslušenstvom, vyčísleným spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku (k 28.08.2013) v celkovej výške 487,62 Eur a súd mu priznal istinu 47,56 Eur s úrokmi vyčíslenými ku dňu 28.08.2013 v celkovej sume 67,13 Eur. Takto mal navrhovateľ v konaní úspech v 13,77 % a neúspech v 86,23 %; pomer úspechu a neúspechu je 72,46 % (86,23 % -13,77 %). Navrhovateľ bol teda vo väčšej časti neúspešný, a preto bude povinný uhradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi pomernú časť náhrady trov konania 72,46 %. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd žiadne trovy nepriznal. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia po 28,22 Eur/úkon (príprava a prevzatie veci dňa 23.04.2012, písomné vyjadrenie k návrhu dňa 13.06.2012) + 2x 7,63 Eur paušál, spolu 71,70 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a z nich mu patrí 72,46 %, teda suma 51,95 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu, a to vo výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 51,95 Eur, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nebude náhrada trov konania priznaná. Navrhovateľ žiadal súčasne náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom považoval navrhovateľ za neúčelne vynaložené, a z tohto dôvodu nemala byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná ich náhrada. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť a nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony ako napríklad na zaplatenie súdneho poplatku, či hotových výdavkov. Zastával názor, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatnil vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné a účelné na bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013 a zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Taktiež namietal účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V tejto súvislosti poukázal na hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Položil tak otázku, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa alebo zisk. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. K ustanoveniu § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že výzva, adresovaná účastníkom, uvedená v tomto ustanovení sa použije vtedy, ak súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, ako napríklad Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012, ktorému bola udelená dotácia vo výške 4.000 Eur. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní.

Odporca, ani vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok

okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi odvolaním napadnutý nebol, zostal v týchto výrokoch právoplatný a týmto rozhodnutím krajského súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom, podaným proti odporcovi, domáhal zaplataenia 379,50 Eur s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 16,53 Eur od 12.03.2009 do zaplataenia, 9,25 % ročne zo sumy 29,37 Eur od 12.04.2009 do zaplataenia, 9,25 % ročne zo sumy 1,66 Eur od 12.05.2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 12.09.2010 do zaplataenia a náhrady trov konania. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý súčasne žiadal doručiť návrh na začatie konania s príslušnými prílohami. Po vydaní platobného rozkazu zo dňa 25.04.2012, č.k. 14Ro/85/2012-31 vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem iného poukázal na to, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou. Žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov právneho zastúpenia. V dôsledku podaného odporu vedľajšieho účastníka bol platobný rozkaz zrušený. Okresný súd napadnutým rozsudkom návrhu v časti o zaplataenie 47,56 Eur s prísl. vyhovel, v zostávajúcej časti návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu s poukazom na pomer úspechu vedľajšieho účastníka, ktorý hájil záujmy odporcu, ktorý bol voči navrhovateľovi v prevažnej časti úspešný. Vychádzal z tej skutočnosti, že navrhovateľ mal v konaní úspech 13,77 % a neúspech 86,23 %, a teda pomer úspechu a neúspechu je 72,46 %. Vzhľadom na takto ustálený čistý úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 51,95 Eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že okresný súd opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa.

V danej veci vedľajší účastník na strane odporcu do konania riadne vstúpil, doručil súdu podanie, v ktorom namietal neprijateľné zmluvné podmienky. Je tak zrejmé, že vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní ako vedľajší účastník vystupuje, a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do predmetného konania vstúpil.

Vedľajší účastník tak ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na vóli samotného vedľajšieho účastníka, ktorého právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky (čl. 47 ods. 2). V občianskom súdnom konaní totiž všetci účastníci majú rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.) a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 19

ods. 4 O.s.p.). Prípadné obmedzenie určitého práva musí vyplývať len zo zákona a z platnej právnej úpravy, pričom zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že vedľajší účastník nemá právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad pomerného úspechu má rovnako ako procesne pomerne úspešný účastník právo na náhradu trov konania.

Nakoľko navrhovateľ bol v danej veci úspešný len v 13,77 % a neúspešný v 86,23 %, pomer jeho úspechu a neúspechu je 72,46 %, správne preto okresný súd uviedol, že čistý úspech odporcu je práve 72,46 %. Vzhľadom k tomu, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik žiadnych trov nevyplýva, okresný súd správne priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia procesne pomerne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, a to za 2 úkony právnej služby - prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné podanie zo dňa 13.06.2012 á 28,22 Eur + 2 x režijný paušál á 7,63 Eur, t. j. 71,70 Eur, z ktorých mu patrí suma 51,95 Eur, v percentuálnom vyjadrení 72,46 % z celkových trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a ani si ich neuplatnili.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.